



РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
VIII Су бр. VIII/16 – 198
Дана 6.4.2016. године
Београд
Улица Савска број 17-а

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
САВЕТ ЗА БОРБУ ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ
ПОТПРЕДСЕДНИКУ САВЕТА
Проф. др Мирославу Милићевићу

Београд, улица Немањина број 11

Поштовани,

У прилогу Вам достављам на упознавање допис Вишег суда у Београду VIII Су бр. VIII/16 – 198 од 6.4.2016. године, који је упућен председнику Владе Републике Србије господину Александру Вучинићу, поводом Извештаја Савета за борбу против корупције о стању у правосуђу од 22.3.2016. године

С поштовањем,





РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
VIII Су бр. VIII/16 – 198
Дана 6.4.2016.године
Београд
Улица Савска број 17-а

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
ПРЕДСЕДНИКУ ВЛАДЕ
Господину Александру Вучићу

Београд, улица Немањина број 11

Поштовани,

Овим путем желим да Вас у својству председника Владе Републике Србије која је оснивач саветодавног тела Савета за борбу против корупције, обавестим о поступању наведеног Савета приликом сачињавања Извештаја о стању у правосуђу од 22.3.2016. године.

Наиме, на странама број 15 и 16 у поглављу **2.4. Независност судија и самосталност тужилаца** Извештаја о стању у правосуђу Савета за борбу против корупције од 22.3.2016. године, наведено је следеће:

„Пре него што је дошло до хапшења и било каквог поступка против господина Мишковића у јавности је премијер говорио о његовим кривичним делима стварајући утисак да је то неспорно и утврђено.

Након тога је дошло до хапшења, притвора, оптужнице, обезбеђења јемства полагањем високог новчаног износа, као и до одузимања пасоша и суђења.

Тзв. Специјални суд за организовани криминал је посебно одељење Вишег суда који је уско специјализован за тешка кривична дела, где су биране судије који су дуги низ година стицале искуство у кривичној материји и који су се својим радом доказали као квалитетне судије. Предмет је добио судија Вучинић, који је до тада важио за веома искусног и квалитетног судију због чега је и постављен за председника посебног одељења (тзв. председника Специјалног суда). На захтев господина Мишковића, који је послован човек, судија му је вратио пасош да би у року од три дана окривљени обавио посао везан за иностранство.

Тада почињу проблеми судије Вучинића. Позива га вршилац функције председника суда гдин Степановић и захтева да повуче одлуку о враћању пасоша. Судија Вучинић одбија да то уради иако му се прети да ће га сменити са места председника одељења и да ће га вратити на редовне кривичне предмете у Палату правде.

Судија се обраћа ВСС-у са захтевом да се испита притисак и претња коју трпи од в.ф. председника суда уз нуђење СМС порука из којих се види притисак који трпи. Пошто настаје медијска хајка на судију и пошто председник суда не жели да упозна јавност да је судија независно сам одлучио о враћању пасоша, што је његово законито право, и да је окривљени Мишковић вратио пасош у остављеном року ту истину, јавности саопштава сам судија Вучинић. Због иступања у штампи без његове дозволе, в.ф.председника суда покреће дисциплински поступак против судије Вучинића.

Оно што нарочито забрињава је што ВСС уместо да утврди на основу свих расположивих доказа да ли је било кршења независности судије (зашто би судија пријављивао притисак кога није било, зашто се нису узеле СМС поруке које су биле доступне, зашто се није узео у обзир притисак који се врши од стране политичара кроз кршење презумције невиности окривљених, у овом случају окривљеног Мишковића, зашто поступак у ствари није ни вођен), ВСС доноси одлуку да није било притисака на рад судије.

Првостепену одлуку из дисциплинског поступка у којој је утврђено да није било кршења дисциплине од стране судије Вучинића, ВСС преиначава и оглашава га кривим.“

Поводом навода изнетих у цитираном делу Извештаја Савета за борбу против корупције, који се тичу наводних „притисака“ на бившег судију Вишег суда у Београду Владимира Вучинића у вези са одлуком о враћању пасоша окривљеном у наведеном предмету овог суда и одлуке Високог савета судства поводом притужбе именованог судије, обраћао сам Вам се дописом VIII Су бр. VIII / 14 – 59 – 1 од 5.6.2014. године, имајући у виду да су слични наводи били садржани и у Извештају о реформи правосуђа Савета за борбу против корупције од 17.04.2014.године, на страни број 8 у поглављу 2.4. Утисак који остављају правосудне институције у јавности, уз који Вам је достављена и комплетна документација из списка предмета Високог савета судства.

Из наведене документације Високог савета судства произилази да у Извештају Савета за борбу против корупције о реформи правосуђа од 17.04.2014. године није наведено потпуно чињенично стање, које се односи на поступање Високог савета судства поводом притужбе бившег судије овог суда Владимира Вучинића, као и да су потпуно неутемељени наводи изнети у цитираном делу Извештаја од 22.3.2016. године на страни број 18, а нарочито следећи: „Позива га вршилац функције председника суда гдин Степановић и захтева да повуче одлуку о враћању пасоша. Судија Вучинић одбија да то уради иако му се прети да ће га сменити са места председника одељења и да ће га вратити на редовне кривичне предмете у Палату правде“.

У наведеном поглављу Извештаја о стању у правосуђу Савета за борбу против корупције од 22.3.2016. године, на страни број 16 даље се наводи:

„Резултат свега је: - да је судија Вучинић избачен из „Специјалног суда“; - да је као члан већа или као председник већа промењен у свим тешким кривичним предметима где је дошао нови судија и због чега суђење мора почети из почетка; - одузета му је плата која је већа за рад у „Специјалном суду“; - враћен је у Палату правде да ради редовне кривичне предмете; - и на крају је разрешен функције судије на његов захтев, јер је степен малтретирања био неиздржив и није му се сагледавао крај.

Адвокатура је добила квалитетног стручњака, а правосуђе је изгубило стручног, храброг и поштеног судију.

Савет сматра да овоме не треба дати никакав коментар, осим да је јасно да судије имају разлога да се плаше за свој положај и за егзистенцију породице.“

Бивши судија Вишег суда у Београду Владимир Вучинић није „избачен из Специјалног суда“ нити му је „одузета плата која је већа за рад у Специјалном суду“, већ је истом првобитно истекао четворогодишњи законски мандат руковођења Посебним одељењем Вишег суда у Београду (у јавности познатом као Специјални суд), а потом и мандат на период од шест година на који је био упућен као судија кривичног одељења у Посебно одељење овог суда.

Наиме, бивши судија Владимир Вучинић распоређен је у Посебно одељење Вишег суда у Београду Годишњим распоредом послова од 01.01.2010.године, те је истим Годишњим распоредом послова одређен и да руководи овим одељењем.

Чланом 13 Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела предвиђено је да **радом Посебног одељења овог суда руководи председник Посебног одељења кога поставља председник Вишег суда у Београду** из реда судија распоређених на рад у ово одељење, **на време од четири године**. Имајући у виду изнето, неспорно је да је бившем судији Владимиру Вучинићу Годишњим распоредом послова за 2014. годину по сили закона престала дужност за руковођење Посебним одељењем овог суда због истека мандата у трајању од четири године на који је и био постављен.

Истим чланом Закона предвиђено је и то да **судије у Посебно одељење Вишег суда у Београду** распоређује председник Вишег суда у Београду **на време од шест година**, уз њихову писмену сагласност, услед чега је управо због протекла и овог законског рока од шест година на који је исти био упућен у Посебно одељење Вишег суда у Београду, Годишњим распоредом послова за 2016.годину одређено да поступа у кривичном одељењу Вишег суда у Београду.

У погледу навода „да је као члан већа или као председник већа промењен у свим тешким кривичним предметима где је дошао нови судија и због чега суђење мора почети из почетка“, овим путем указујем да бивши судија Вучинић у моменту истека мандата на који је био упућен у Посебно одељење није поступао ни у једном предмету овог одељења у којем се кривични поступак налази у фази изношења завршних речи, поред чега истичемо да у кривичним поступцима у којим је дошло до измене члана већа, у складу са одредбама члана 388 Законика о кривичном поступку, веће може, након изјашњења странака, одлучити да се сведоци и вештаци не испитују поново, него да се изврши увид у записнике о њиховим исказима датим на ранијим главним претресима или да, ако је то потребно председник већа укратко изнесе садржину тих изјава или их прочита. Такође, због протекла времена, заштите сведока или других важних разлога, веће може поступити на исти начин и у предметима у којима је дошло до промене председника већа. Напомињем да управо наведена одредба и спречава одуговлачење поступка у случају промене судије и да се у пракси управо поступа на начин прописан наведеном одредбом Законика о кривичном поступку.

Такође, до измене у саставу већа, односно до измене председника већа не долази само у случају распоређивања судија у друго одељење, већ и у случају смрти судије, избора судије у суд више инстанце, као и у свим случајевима прописаним законом када престаје судијска функција, односно у случају престанка судијске функције било на захтев судије, због навршења радног века, трајног губитка радне способности за обављање ове функције или кад судија не буде изабран за сталну функцију или буде разрешен, те и у другим случајевима.

Изношењем цитираних навода у извештају Савета за борбу против корупције ствара се перцепција у јавности да је поступање судија у кривичном одељењу Вишег суда у Београду, мање достојно судијске функције или својеврсна казна због које „судије имају разлога да се

плаше за свој положај и за егзистенцију породице“, без обзира на чињеницу да суде за иста кривична дела, са истим запрећеним казнама и примењују исте материјалне и процесне законе, као и судије Посебног одељења (за организоавни криминал) овог суда, чиме се отворено нарушава углед судија Вишег суда у Београду.

Надаље, на страни број 18 наведеног поглавља Извештаја о стању у правосуђу Савета за борбу против корупције од 22.3.2016. године наводи се:

„Интересантан је случај судије који је донео решење о рехабилитацији Александра Карађорђевића и исто урадио те поклонио рехабилитованом као рођендански поклон на прослави у Белом двору. Судијском приправнику који је на друштвеној мрежи овакав чин назвао недостојним председник суда је раскинуо уговор о волонтирању. О повреди начела непристрасности и упуштању судије у непримерене односе са странкама (што су дисциплински прекршаји) није било речи па је тако изостала дисциплинска пријава председника суда. Поново је пропуштено да се одржи поверење у независност и непристрасност судија и судова.“

Дисциплински тужилац Високог савета судства одлуком број 116-04-00583/2016-03 од 1. децембра 2015. године, одбио је као неосновану дисциплинску пријаву Радована Ненадића поднету против судије Вишег суда у Београду Предрага Васића, на којег се имплицитно односе горе изнети наводи, будући да је утврђено да именовани судија није учинио дисциплински прекршај повреду начела непристрасности, који му се дисциплинском пријавом ставља на терет, нити је утврђено да је учинио било коју другу врсту дисциплинског прекршаја, односно да је несавесно вршио судијску функцију или се понашао недостојно судијске функције, у складу са Законом о судијама.

Имајући у виду да су медији извештавали о наведеној одлуци надлежног државног органа, њена садржина је позната јавности, при чему је Савет за борбу против корупције ради провере навода изнетих у Извештају морао бити упознат са садржајем предметне одлуке, па остаје нејасно на основу којих доказа Савет као стручно и саветодавно тело Владе Републике Србије у извештају који у оквиру своје надлежности доставља Влади и потом износи у јавност, самоиницијативно утврђује да је судија Вишег суда у Београду Предраг Васић „донео решење о рехабилитацији Александра Карађорђевића и исто урадио те поклонио рехабилитованом као рођендански поклон на прослави у Белом двору“ и судији приписује извршење дисциплинског прекршаја.

По налажењу Вишег суда у Београду овакво поступање Савета за борбу против корупције у супротности је са циљем због којег је ово стручно и саветодавно тело Владе Републике Србије основано, а то је да на непристрасан и објективан начин сагледа активности у борби против корупције, предлаже Влади Републике Србије мере које треба предузети у циљу ефикасне борбе против корупције, као и да прати њихово спровођење и да даје иницијативе за доношење прописа, програма и других аката и мера у тој области.

Тенденциозним приказивањем непотпуних и непрецизних чињеница у извештајима Савета за борбу против корупције, доводи се у заблуду Влада Републике Србије којој се доставља извештај, али и јавност и то пре свега грађани Републике Србије који имају увид у наведени извештај, будући да се исти објављује на интернет презентацији Савета, чиме се озбиљно нарушава углед суда, као носиоца треће гране власти и поверење грађана у његов рад, на шта је указано и у допису VIII Су бр. VIII / 14 – 59 – 1 од 5.6.2014. године, који Вам је упућен поводом претходног извештаја Савета, те овим путем поново предлажем да Влада Републике Србије као оснивач Савета за борбу против корупције, предузме све неопходне мере како би се убудуће избегли уочени пропусти у раду Савета.

Тим пре, имајући у виду улогу која је овом стручном и саветодавном телу Владе Републике Србије дата Одлуком од 11. октобра 2001. године, којом је Савет за борбу против корупције основан, те нужност да Савет у сваком конкретном случају поступа непристрасно и објективно, са циљем потпуног, тачног и прецизног навођења чињеница у својим извештајима које доставља Влади Републике Србије и које потом износи у јавност.

С поштовањем,

ПРЕДСЕДНИК
ВИШЕГ СУДА У БЕОГРАДУ
Судија Александар Степановић